

[Grete Mølbak Frederiksen.]

hjemmearbejdende og de udearbejdende kvinder at føre en tilstrækkelig lykkelig tilværelse.

Jeg vil gerne rette en appel til pressen; den har så stor en magt, og den udnytter den til de mærkeligste ting for mig at se. Hvis man vil knæsette noget så ligegyldigt som ordet „teen-age“, går det som en bølge over landet, og i løbet af få uger hedder vi allesammen „teen-agers“. Og hvis pressen kommer i tanke om, at børnene skal være klædt i cowboytøj, sætter den alle sejl til, og så går børnene klædt i cowboytøj. Pressen kunne benytte sin magt til at afskaffe betegnelsen „selverhvervende kvinder“ og i stedet for anvende udtrykkene „udearbejdende“ og „hjemmearbejdende“. Den hjemmearbejdende kvinde er nemlig lige så vel selverhvervende som den udearbejdende, og hendes arbejdstider er ofte længere og hendes arbejde ligeså tungtvejende som den udearbejdende kvindes. Det at vi opretholder udtrykket „selverhvervende kvinder“ er med til at skabe et mindreværds kompleks hos dem, der arbejder i hjemmet.

Det er al ære værd at være hjemmearbejdende kvinde, og hun bør have den cadeau, der ligger i, at man regner hende for ligestillet med den udearbejdende. Det parti, jeg tilhører, har i dag ikke en eneste kvinde i folketinget, til gengæld har vi altså fire her i landstinget, og står den højtærede statsministers ord til troende, har man med megen interesse lyttet, når vi havde noget at sige i partimøderne, og vi har dermed haft store muligheder for at gøre os gældende. Men vi kommer jo ikke udenom, at hvis grundloven bliver vedtaget, forsvinder den mulighed totalt for landstingets kvinder. Jeg regner med, at det antagelig er sidste gang, jeg har chance for at tale på Danmarks rigsdag, og derfor vil jeg benytte chancen til at rette en appel til samtlige partier og til pressen. Skån os for de skønne ord forud for hvert valg og gå i stedet i brechen for at finde de rigtige kvinder, for man kan være overbevist om, at de findes. Selvom vi bare fik en kvinde valgt i hvert amt, var det et kæmpefremskridt. Gør et godt og ærligt og sagligt arbejde for det og tal om udearbejdende og hjemmearbejdende kvinder og giv os den hjælp, vi behøver, for vi har altså ikke magtet selv i de mange år at nå frem, som vi ønskede. Man kan

altid få valgt specialister; f. eks. akademikere som de højtærede ministre hr. Thor kil Kristensen og Helga Pedersen, men det er ikke det, jeg ønsker den nye grundlov skal give os mulighed for. Vi ønsker, at den skal give os mulighed for, at der også bliver plads for den hjemmearbejdende kvinde, og hun har kun een vej at gå, den samme vej som arbejderne, borgerne og bønderne er gået, nemlig at gå ud i det offentlige liv i sit sogn og videre frem, så at hun placerer sig sådan, at man ikke kan komme udenom hende.

Det er mig omtrent ligegyldigt, hvad det nye ting bliver kaldt, rigsting, landsting, folketing, daneting, eller hvad man nu kan finde på, blot det ikke bliver et mandsting, for det synes jeg vil være dødsens farligt. Det skal være et ting, der repræsenterer folket.

Til sidst må jeg have lov til at sige, at jeg, da statsministeren forelagde dette forslag, havde lejlighed til at lytte til to journalister, som sagde: det må være morsomt for statsministeren at forelægge grundlovsforslaget for en fyldt sal, medlemmerne lytter oven i købet. Se, det er en vane, vi har i landstinget, en vane, som jeg med glæde ville se det nye ting tage op.

Om jeg vil stemme for det forelagte grundlovsforslag vil afhænge af, hvordan det kommer til at se ud efter udvalgsbehandlingen, men hvis grundlovsforslaget falder, hvad jeg ikke skal sørge over, vil jeg ønske, at den til den tid siddende regering vil have et nyt forslag parat, omhandlende grøn lændernes placering, valgretsalderen og valg måden til landstinget og tronfølgen. Jeg kan nemlig ikke indse, at den siddende regering, uanset hvem der er statsminister, har ansvaret for den grundlov, vi kommer til at stemme om. Jeg finder det uanstændigt, at man har sat tidsfrister, for det er jo ikke sikkert, at de kan overholdes, og jeg vil finde det endnu mere uanstændigt, hvis man vil overholde disse. Jeg mener, at de, der har udarbejdet dette grundlovsforslag, har ansvaret for det i fællesskab, og de må også i fællesskab tage skraldet, hvis det falder.

Oluf Johansen: Grundloven er rammen om vort folks politiske liv, om rigsdagens sammensætning og antallet af dens medlemmer og om det parlamentariske livs regler. Men den er meget mere. Den er en